

نصرالله پور افکاری
استادیار گروه علوم اجتماعی

کولی‌ها

(ریشه - سرزمین اصلی - مسیر حرکت)

کولی‌ها به گروهی از مردم، که دارای قوانین و آداب و رسوم ویژه‌بی بوده، بیشتر به چادرنشینی می‌پردازند، اطلاق می‌گردد. اینان به علل اجتماعی، اقتصادی و روانی از جایی به جایی دیگر کوچ می‌کنند. جهت آگاهی از تحوّل زیست و کوچ کولی‌ها ناگزیر از اشاره کوتاهی به انواع کوچ نشین هستیم. اصولاً کوچ و جابجایی نتیجه جذب و دفع و یا تابع قانون اسمز اجتماعی است، یعنی اگر جامعه‌یی تواند افراد خود را تأمین نماید، آنان را دفع می‌کند و جامعه‌یی دیگری که احتمالاً بدان نیاز دارد آن‌ها را می‌پذیرد. حاصل این جذب و دفع، کوچ است، که به گونه‌هایی مانند کوچ‌های داخلی - کوچ روستاییان به شهر کوچ کار گران به مرآکر صنعتی وغیره دیده می‌شود.

به طور کلی بر حسب نوع زندگی و معيشت، کوچ‌نشینان را در گروه‌های

مختلفی قرار می‌دهیم.

۱- کوچ نشینان حقیقی

این چادرنشینان کوچنده پیوسته در جست وجوی چاه آب و چراگاه در دشت و بیابان سرگردانند. گاه خط سیر آن‌ها شناخته نیست، زمین را هیچ‌گاه کشت نمی‌کنند^(۱) با کارهای دستی چندان میانه‌بی ندارند، بیش تر دارای احشام هستند و گذران آن‌ها از فرآورده‌های دامی و باز فروش آن‌هاست.

۲- نیمه کوچ نشینان

آن‌هایی هستند که فعالیت کشاورزی و شبانی دارند و سالی یکبار در تاریخ معینی و از خط سیر مشخصی میان سر دسیر و گرمسیر به حرکت در می‌آیند^(۲) و در هر یک از آن دو نقطه به کشت پرداخته و یا بچرای دام‌های خود می‌پردازند. ایلات بختیاری، قشقایی، شاهسون، ترکمن.

۳- کوچ نشینانی که کمتر به زمین وابستگی دارند

اینان پیوسته ایام سال را در زیر چادرهای خود، در نقاط مختلف و خوش آب و هوای روزگار می‌گذرانند و از کشت و کار بر زمین و دامپروری بدور هستند^(۲) که کولی‌ها را می‌توان در این گروه قرارداد.

۴- عده‌بی نیزمانند بیکاران - ولنگران - معامله‌کنندگان اسب و غیره

گاهی زیر چادرها زندگی می‌کنند که اغلب مردم اینان را با کولی‌ها اشتباه می‌کنند. جمعی نیز به عمل نداشتن مسکن ثابت در چادرها بسی بود. باید متوجه بود که این‌ها کوچ نشین نیستند، بلکه در آن محل مستقرند، و تنها فقر، این نوع منزل و مسکن را بوجود آورده است. بنابراین با توجه به انواع

کوچ نشین ها و ملاحظه زنندگی آنان، کولی ها را بدین صورت می توان تعریف کرد: «کولی ها چادرنشینانی هستند که بیش تر ایام سال را در حالت حرکت بوده، اقتصاد بازدارند - از نظر اکولوژی نیم تابع هستند، یعنی مدتی از سال را تابع محیط جغرافیایی بوده و بقیه آن را به اراده خود زنندگی می کنند. دامپرورد نیستند - زن ها حاکمیت ندارند و قدرتی در مقابل شوهران خود نشان نمی دهند. با دستگاه های دولتی کمتر رابطه دارند و بجز ادارات شهر باشی - ڈاندارمری، ادارات دیگر را نمی شناسند و در عین حال دارای ساخت و زندگی اجتماعی ویژه می هستند».

واژه کولی و فام های مختلف آن در دنیا

این کلمه منسوب به مردمی است که دارای زبان و عرف و عادات مخصوص بخود می باشند و در سراسر اروپا و در بعضی از قسمت های آسیا، آفریقا و آمریکا پراکنده بوده و در همه جا، به نداشتن یک زندگی ثابت و به خاطر فریبکاری ها و نیرنگ بازی و دزدی و غیره معروفند. خود کلمه Gypsies صورتی از کلمه قبطی Kipti است که نام سابق مردم مصر (Egypte) بوده است و بدان نام در انگلستان شناخته شده اند^(۴). کولی ها اروپای همیگر را Rom (رم) می خوانند که به زبان خودشان معنی آدم و انسان می دهد^(۵) ولی دیگران را منوش خطاب می کنند. فقط کولی های جزیره لمنوس^(۶) همیگر را سندی^(۷) می کویند که منسوب به سند سرزمین اصلیشان است. هندی ها مانوش، گالو، سنت گویند و قول اخیر را خودشان می پذیرند. اگر که از ایشان پرسند کجا بایی هستی؟ در جواب می کوید «سندی» یعنی سندی هستم^(۸) اروپایی ها زنگاری مانند و شاید آن ها را زنگی دانسته و یا چنگکانه را تحریف کرده اند. چنگکانه، یعنی چنگک زن و مطرقب،

وچنگ هم در معنی بی ادب ، عثمانی‌ها کابلی . عرب‌ها حرامی یعنی دزد، مصری‌ها غجر یعنی فاسد « این کلمه قبطی است » افغان‌ها لولی - ترکستانی‌ها جوکی و قرشمال و جت ، عراقی‌ها غربتی یا غربت ، ترک‌ها چنگنه نامند . ارمنی‌ها پوشه و مردم سوریه و طرابلس نور گویند .

به طود کلی همان طور که در پایین خواهد آمد بعضی عقیده دارند نام این طایفه صورت‌های تحریف یا فتنه‌یی است از زنگاری یا زنگالی که به عقیده زبان‌شناسان اصلاح‌بنی نبودنی^(۹) می‌باشد و در این صورت احتمال می‌رود که این نیزه با چند ال‌ها یا نجس‌های هند ارتباطی داشته‌اند^(۱۰) .

فرانسوی‌ها آن‌ها را بوهمین^(۱۱) نامند زیرا خیال می‌کردند که از اهالی بوهم هستند که به فرانسه آمده‌اند . هلندی‌ها آن‌ها را هیدن^(۱۲) به معنی کافر و بت پرست ، آلمانی‌ها زیگوت^(۱۳) اسپانیایی‌ها گیتاونز^(۱۴) یر تقالی‌ها سیقان^(۱۵) ایتالیایی‌ها زنگاری^(۱۶) سوئیسی‌ها زینکر^(۱۷) یونانی‌ها تیقالوز^(۱۸) آلبانی‌ها ماکیو^(۱۹) مقدونی‌ها قبطی^(۲۰) مجارها سیقان^(۲۱) و Nemzetseg^(۲۲) رومانی‌ها تیقانی^(۲۳) لهستانی‌ها سیقان^(۲۴) زیقانی^(۲۵) چک ، سیگان^(۲۶) روس‌ها تیکانی^(۲۷) دانمارکی‌ها و سوئدی‌ها تارتاری گویند^(۲۸) اهالی سوئد نیز به نام فنلت هم دیگر را صدا می‌زنند^(۲۹)

بعضی از محققان از جات‌ها^(۳۰) نام برده‌اند که به اصطلاح عرب زلط است و گویند اینان از سندسفل‌کوچانده شده‌اند .^(۳۱) بجز این ، نام‌های دیگر مانند G'ät ، G,at ، Zottes ، Jâts ، Djatty ، Khani ، kheny آمده است^(۳۲) . البته باید متوجه بود که ضمن مطالعه شباهت‌هایی مابین کولی‌ها

وجات ها Jatts که دردهای رودخانه اندوس زندگی می کنند، پیدا کرده‌اند.

نام‌های مختلف کولی در ایران

در ایران به طور کلی به نام کولی مشهور نند، اما نسبت به محل به نام‌های دیگری هم نامیده می شوند. حمزه اصفهانی گوید:

در قرن ۴ هجری کولی‌ها در ایران بنام جت که معرب آن زط است، خوانده می شوند.^(۳۳) هنوز هم در بلوچستان ساربان را جت نامند. فردوسی در شاهنامه به نام لولی نامبرده است. مؤلف انجمن آرای ناصری کولی‌هارا تحریفی از کابلی می داند.^(۳۴) در هند ایشان را کولی می گویند که در ایران الف را حذف کرده، کولی می گویند. در خراسان قرشمال گویند که صورتی ازغیر شمار و یا در شمار یگانگان دانسته‌اند. در آذربایجان فراچی^(۳۵) نامند و آنرا نیز به چند گونه معنی کرده‌اند ۱- به معنی چارسیاه (بعثت داشتن چاره‌ای سیاه) ۲- به معنی سیاه چرده (به علت داشتن بشره سیاه رنگ). بعضی گویند قره‌چی همان غرچه است که در معنای ابله آمده است.^(۳۶) کولی‌های ایران دیگر کولی‌ها را تاهای نامند^(۳۷) سایکس گوید به طور کلی آن‌ها را فیوج نامند که یک کلمه عربی است^(۳۸) در کردستان سوزمانی و در تهران به نام غربال بند مشهورند.

مرکز اصلی و سابقه تاریخی

با همه فرضیه‌های موجود، درمورد مرکز کولی‌ها، این مسئله روشن است که کولی‌ها ازیک نقطه معینی به ایران آمده‌اند. تئوری‌های عمومی، کولی‌ها را از یک منطقه نمی‌دانند. یعنی اروپایی‌ها مرکز آن‌ها را در اروپا و شرقی‌هاد رشقت جست و جو می کنند.

۱- بعضی‌ها آنها را از مصر می‌دانند، بعلت وجود کلمه قبطی، که از کلمه Egyptus مشتق شده است (۳۹) ثانیاً بعضی از تاریخ‌نویس‌ها این اندیشه را تقویت نموده‌اند

مانند اوایل یا چلی و بعضی‌ها عقیده دارند که از مصر کوچک که محلی در فردیسکی از میت (۴۰)

است بعulet ڈاسامانی‌های اقتصادی آنجا را ترک کرده و مهاجرت نموده‌اند.

(۴۲) ۲- بعضی‌ها از هند و از چاندال‌های اطراف رودخانه سند

۳- عده‌یی هر دو نظر را درهم ادغام نموده‌اند و عقیده دارند که ابتدا از هند به

مصر و بعد عدویی از آنها با حضرت موسی دوباره به هند مراجعت نموده‌اند.

۴- بعضی‌ها از سایر نقاط مختلف دنیا: مانند هرودوت که آن‌ها را مردمی که

ریشه به median (۴۳) می‌رسد و Strabon (۴۴) آن‌ها را از Caucasus که

آداب و رسوم پارسی داشته‌اند عده‌یی به Tartary (۴۵) و Nubia (۴۶) و مزوپوتامیا (۴۷)

و Assyria (۴۸) نسبت داده‌اند.

اما فرضیه‌های فوق به دلایلی که در پایین خواهد آمد، من کثر آنها را از هند،

تقویت می‌کنند.

۱- از نظر مردم‌شناسی و انسان‌شناسی، عموماً قرابت‌های فیزیولوژیکی آن‌ها

با مردمان آسیایی بسیار است.

۲- از دیدگاه اجتماعی، آداب و رسوم و اعتقادات بیشتر کولی‌ها در دنیا بهم

شباهت دارند. ریشه بیشتر آن‌ها را می‌توان در هند جست و جو کرد. پروفسور

prof.N.Lo.Bello استاد دانشگاه کائزاس، کولی‌های آمریکا و اروپا را از نظر

عرف و عادات شبیه کولی‌های هند می‌داند (۴۹) رقص‌های کولی‌ها ریشه و مایه

هندی دارند. باز شباهت‌هایی از نظر اعتقادات دینی به دو قدرت که O'Del و O.beng

(بدو خوب) دارند. (۵۰)

۳- از نظر زبان شناسی، وجود مشابهی که مابین زبان هند، با زبان کولی هایی که بعداً در ممالک دیگر ساکن شده‌اند و یعنی تر زبان شناسان، زبان آن‌ها را ز هند می‌دانند وجود این لغات و حرکت آن‌ها از شرق به غرب، مسیر حرکت کولی‌ها را نیز نشان می‌دهد. به طور کلی شباهت‌های سنسکریت و کولی‌ها بیش تراست و شاید با این نشان می‌دانند که در کنار رودخانه Indus زندگی می‌کردند و خویشاوندی اجتماعی نیز با چاندال‌ها داشته‌اند، بی ارتباط نباشد: مانند:

کولی‌ها	سنگرهیت	معنی
Nul	Num	نمک
(۵۱) Gar	(دراردو) ghar	خانه

ویلیام اوزلی مقداری از این لغات را در سفر خود به ایران یادداشت نموده است (۵۲) بعضی‌ها عقیده دارند که شکل لا یتغیر زبان کولی‌ها در بلغارستان و شکل ابتدایی آن در سوریه است.

علت حرکت و مسیر حرکت آنها از سرزمین اصلی

۱- علت اصلی کوچ از سرزمین اصلی

همان طوری که مذکور افتاد، به علت فقدان مدارک کافی درباره سرزمین اصلی این افراد و این که چرا به زندگی دریک جای ثابت نپرداخته و یا چه عللی باعث شده که آنها سرزمین اصلی خود را ترک کفته و به مقیاس وسیعی در تمام کره زمین پراکنده شده‌اند، موضوعی است که هنوز هم مورد بحث دانشمندان است و نظریات مختلفی درباره آن اظهار شده است. یعنی تراکم نظریات جنبه‌مذهبی و داستانی دارد که

نمی‌توان کاملاً به آنها اعتماد کرد. چنان‌که مارتین پنجم^(۵۲) معتقد بوده است که این افراد برای اینکه در مقابل بی‌ایمانی و بی‌توجه بودن به دین و مذهب بخشوده شوند، باید مدام در زندگی سرگردان و آواره بوده و برای مدت هفت سال از خواییدن بر تختخواب محروم شوند^(۵۳) داستان دیگری نیز هست که خداوند، آن‌ها را به این زندگی آواره محکوم کرده است، چنان‌که اجداد آن‌ها از ملاطفت و مهمان‌نوازی نسبت به حضرت یوسف و مریم، موقعي که در مصر به آن‌ها پناهنده شده بودند، خودداری کرده‌اند^(۵۴) عده‌بی کوچ آن‌ها را به حمله Tamerlane^(۵۵) می‌دانند. باید افزود که همگی خالی از اشتباہ نیستند، آنچه از اوضاع و احوال این قوم برمی‌آید اینست که اینان برای فراز عوامل فامساعد زندگی و بخصوص جنگ و جدل و محیط طبیعی و برای پیدا کردن زندگی به ترکمنستان راه‌بسوی اروپا، در آرزوی یافتن سرزمین‌ها و مزارع سرسبز ترک کرده‌اند.

۲- مسیر حرکت

با این که سرزمین اصلی آنان نیز مشخص شده است ولی در مورد زمان حرکت و چگونگی آن و راه‌های مختلف آن تعدد آراء در میان دانشمندان وجود دارد. با اثکاء به مطالعات صوت شناسی کولی‌ها، ایرانیان، ارمنی‌ها پیشرفت گرده نژادی کولی‌ها را به طرف مغرب قطعی می‌دانند و بدون شک و تردید از هندوستان به طرف اروپا رسپارشده‌اند. در ضمن آن‌ها طی زمان‌های مختلف در فواصل فاصلین از سرزمین اصلی خود خارج شده‌اند. البته نه یکباره و گفته می‌شود که پیشتر او لانی داشته‌اند. در سال ۱۱۲۲ یک راهب اطربی‌شی به زبان آلمانی نوشته است که در آن ورود و سکون آن‌ها را در هنگری والاچیا^(۵۶) در نیمة اول قرن ۱۵ نشان می‌دهد که

از آنجا به اروپای غربی پراکنده شده‌اند و یک گروه دیگر از کولی‌ها در ۱۴۲۲ در (باسله) پدیدار شده‌اند و وقتی به آسیای غربی و اروپا حرکت کردند به دودسته عظیم تقسیم شدند. دسته‌یی از داخل سرزمین‌ها و کشورهای غربی را دسته‌یی دیگر راه ساحل دریا، از بلوچستان، جنوب ایران، صحرای عربستان و ساحل دریای سرخ، صحرای سوریه را انتخاب نموده مدتها در ارمنستان توقف کردند و به همین دلیل است که برخی از لغات کولی‌ها در زبان ارمنی به طور متفرق یافت می‌شود. وسیس از راه دریاده مجمع الجزایر ائمه وارد اروپا گردیدند^(۵۹) در بلغارستان کولی در قرن ۱۱ توسط Theophilactus دانشمند بلغارستانی که در ضمن اسقف هم بود، ذکر شده‌است. در سال ۱۳۲۲ راهب ایرلندي به نام Symon Simeon (قرن ۱۴) که به سیاحت کرت آمده بود در خصوص مردم یا بانگردی را که می‌گفتند از اعقاب چام هستند یادداشت کرده است.^(۶۰) در قرن بعد آن‌ها در بسیاری از ممالک اروپایی دیده می‌شوند یعنی در سال ۱۴۱۷ در Manseatic در ۱۴۱۸ در سویس، لاپزیک، فرانکفورت، فرانسه، پرونس و در ۱۴۲۰ Provence در Flanders در ۱۴۲۲ ROM.

بنظر می‌رسد که گزارش‌های این گروه پیش آهنگ، با سرازیر شدن بعدی کولی‌ها شده است که بسرعت در اروپا پراکنده شده‌اند، در روسیه امروزی بخصوص مسکو یک عدد کولی زندگی می‌گذند که برخی از آنان دارایی زیادی بهم زده‌اند. عده‌یی از کولی‌ها بعد از کشف آمریکا به آن سرزمین مهاجرت نموده، در آنجا اقامت گردیدند که وضع آنها بهتر از هم‌نشادان خود در اروپا و آسیاست. بهر حال این مسیر حرکت فولکلور کولی‌های اروپا و آمریکا نیز نشان می‌دهد مانند داستانی از کولی‌های آمریکا که حکایت کنند یک نفر از دهایی را کشت و الماسی از سرش بیرون آورد^(۶۱) این داستان

مطابق عقیده قدیم هندی‌هاست. این داستان که از کولی‌های آمریکا گرفته شده‌اصلش از هند است زیرا استخوان بندی داستان‌های قدیم هند برموده مار - اژدها و داستان‌های پری و روح‌های آبی و چوبی - جادوگران - غول‌ها و اشباح دورمی‌زنند.

ما آخذ

- ۱ - جمشید بهنام ، جمعیت‌شناسی عمومی جلد اول ، چاپ دوم سال ۱۴۵، تهران ص ۴۵
- ۲ - جغرافیای انسانی ، دکتر کاظم‌ودیعی ، انتشارات دانشگاه تبریز سال ۱۳۳۹ ص ۸۴
- ۳ - دکترورجاوند ، شناخت کلی ایلات و عشایر ایران ، جلد اول سال ۱۴۴ تهران ص ۳۴
- Cyclopedia of Biblical.V III ,New-York . 1970 P.1040-۴
- TheGypsies . Gan-Yoors . New-York . 1967 . p.16 - ۵
- ۶ - جزیره‌بی در دریای اژه Lemenos
- ۷ - Sinti - ۷
- ۸ - ادیب‌الممالک فراهانی - مجله ارمغان سال ۱۶ شماره ۶ ص ۶۷۵
- Touch me not - ۹
- ۱۰ - یحیی ذکاء کولی وزندگی او - انتشارات هنر‌های زیبایی کشور ۱۳۳۷. تهران ص ۴
- Bohemiens - ۱۱
- Hydens - ۱۲
- Zigeuner - ۱۳
- Gitanos - ۱۴
- Cyganos - ۱۵
- Zingari - ۱۶
- Zingeuner - ۱۷
- Tsiyganos - ۱۸
- Magiou - ۱۹
- Ghiphti - ۲۰
- Cygani - ۲۱

- ۲۲ - یعنی نژاد فرعون
- Tsigani - ۲۳
- Cygan - ۲۴
- Zigani - ۲۵
- Cikan - ۲۶
- Tsiganes - ۲۷
- Tartarares - ۲۸
- ۲۹ - ادیب الممالک فراهانی - ارمغان سال ۱۶ شماره ۶ ص ۶۷۵
- Djatt - ۳۰
- ۳۱ - سربرسی سایکس - تاریخ ایران- ترجمه فخر دایی گیلانی- جلد دوم ص ۱۵۹۱۴
- ۳۲ - کولی وزندگی او ص ۴
- ۳۳ - تاریخ پیامبران و شاهان (سنی ملوك الارض والانيا) ترجمه دکتر جعفر شعار، بنیاد فرهنگ ایران سال ۴۶
- ۳۴ - فرهنگ انجمن آرای ناصری - رضاقلی هدایت - اشارات کتابفروشی اسلامیه تهران ص ۶۶۳
- Garatchi - ۳۵
- ۳۶ - لغت نامه معین
- ۳۷ - دکتر مقدم . گریش و نفس و آشتیان ص ۲۳ - ۲۴
- ۳۸ - هانری فید - مردم شناسی ایران ترجمه عبدالله فریار ۱۳۴۴ ص ۱۴۲
- J . Deniker . les Races et les penples de la Terre - ۳۹
1926 . 2 . Ed . p . 512 , paris
- ۴۰ - شهری در ترکیه امروزی
- J . Deniker . Les Races . . . p . 512 - ۴۱
- ۴۲ - گروهی که در کناره های رودخانه دانوب زندگی می کردند
- ۴۳ - جغرافی دان معروف یونان
- ۴۴ - قفقاز
- ۴۵ - تاتار، یا کلمه بی که دانمارکی ها و سوئدی های کولی ها اطلاق می کنند .

- ۴۶ - محلی در فردیکی مصر .
- ۴۷ - بین النهرين .
- ۴۸ - آشوری
- ۴۹ - در صفحات بعدی در قسمت عرف و عادات و جوه تشابه موجود مابین کولی‌ها و اروپا و آمریکا را پیش تر بررسی خواهیم کرد
- ۵۰ - کولی و زندگی او، یعنی ذکاء تهران ۳۷ ص ۱۰
- ۵۱ - تعدادی از لغات کولی‌ها را - سایکس در سفر نامه خود آورده است که آقای ذکاء در کولی و زندگی او آنها را دیشه یابی کرده است .
- ۵۲ - سرویلیام اوزلی سال‌های ۱۸۱۰-۱۸۱۲ به ایران سفر نموده و مطالعی مربوط به ایران در سفر نامه خود آورده است که لغاتی چند جزئی از آنهاست
- ۵۳ - پاپ مارتین پنجم
- Cyclopedia of Biblical. P.1040 - ۵۴
- ۵۵ - همان اثر؛ ص ۱۰۴
- ۵۶ - تیمور
- Valatchiya - ۵۷
- Basle - ۵۸
- ۵۹ - کولی و زندگی او ص ۶
- C. of Biblical. p.104 - ۶۰
- ۶۱ - همان اثر .